

ζαμολτζάβαμε ήμενάτα δά би κάζιμε κατò σα ναδέβαμυ тζή ή тій σε
Πούλγαρι ή бò èдèν дèν пέλκһи ή тій кè доηдат нά рёдохт стѣо трèпит
κατò Πούλγαρι...

Ресенъ, 1867 г. юни 14.

Госпòдине редáкторе на вéсникъ Македонiя.

До сéга нiкогашъ отъ нáшиотъ гратъ не са iе пiсало
кореспонденция; сегà за първо зафáщаме за да явiме и отъ
нáшиотъ мálки гратъ, за да ви известiме малку нéща, които
са случиле сéга за мáлу врéме. Нáшиотъ гратъ iе сосéмъ отъ
българи населенъ, така и окóлните сéла, но само со iме бу-
гáри, а не со деломъ. Но сега и тука се собу́дифме и за-
фáщаме за да бáраме таткóфниотъ языкъ, и за чуденъ iе,
оти iзведношъ се запалиа на сичките сърцата, за да си сá-
каатъ матérниотъ языкъ, но не можить да са исполнить же-
ланиéто во гра́дотъ ни, като iмаме най-първо препétствието
отъ владиката Мелетия, фторо и отъ нéколку нéгови привър-
женци или негови лижипаничкофци . . . , на които за сéга за-
молчáваме именáта да ви кажиме, като са надéвами, чи и тий
се българи и во едén ден белким и тий ке дойдатъ на рé-
дохт, що требить като българи.

1867 г.

№ 189.

С о л у н ъ.

Основателка на първото новобългарско училище въ Со-
лунъ бѣ учителката Славка Дингова, родена въ Солунъ, по
родители отъ воденското село Държилово. Отъ нѣколкото
нейни дописки, печатани въ вѣстникитѣ, тукъ прѣдавамъ едно
благодарително писмо, подписано отъ нея и отъ надзирате-
литѣ на училището, чичо ѝ Кирякъ Държиловичъ и др., и по-
мѣстено въ цариградския в. Македонiя, брой 35 отъ 1867 г.:

Солунъ, 16-ый Iуля, 1867.

Во 25 брой на почтенiйтъ ви вѣстникъ со радо сърце
прочетохме извѣстiето, по което малолѣтнитѣ сынове на ро-
дoлюбныйтъ Г-на Д. Добровичъ Владимиръ и Страшимиръ
подаруватъ на новоотвореното у градъ ни народно училище
сто буквaры отъ онiя на македонско-то нарѣчiе. Постжпката
на родoлюбивытѣ тiя дѣца още отъ сега iе живо доказател-